

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :-ਇਹ ਗਿਆਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ੀਤਲ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਕਾਮ - ਕ੍ਰੋਧ ਦੀ ਅੱਗ ਖਤਮ ਜੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਭਗਤੀ ਨਾਲ ਉਹ ਅੱਗ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਮਿਹਨਤ ਕਿਹੜੀ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦੇ ਵਕਤ ਦੇਹ ਵੀ ਯਾਦ ਨਾ ਆਵੇ। ਆਤਮ ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੇ, ਇਹ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਵਿਘਨ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨੀ ਰਹੇ ਹੋ। ਭਗਤੀ ਮਤਲਬ ਹੀ ਦੇਹ ਦੀ ਯਾਦ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਯਾਦ ਦੇ ਲਈ ਇਕਾਂਤ ਦੀ ਬਹੁਤ ਲੋੜ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਸ਼ਾਂਤ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ ਉਤਨਾ ਝੁੰਡ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬੱਚੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਸਟੱਡੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਕਾਂਤ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਘੁੰਮਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਮੁੱਖ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸੌਖੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅੱਧਾਕਲਪ ਮਾਇਆ ਦਾ ਰਾਜ ਆਉਣ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਦੇਹੀ ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਪਹਿਲਾ- ਪਹਿਲਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੇ ਬਦਲੇ ਦੇਹ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਹ ਹੰਕਾਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੋ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਲਗਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਭਗਤੀ ਤਾਂ ਛੁੱਟੀ। ਭਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੀ ਹੈ ਸਰੀਰ ਦੇ ਨਾਲ। ਤੀਰਥਾਂ ਆਦਿ ਤੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਲੈਕੇ ਜਾਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਇਹ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਪਵੇ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਹੀ ਚਿੰਤਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਸਾਨੂੰ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਸ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਪਾਪ ਕੱਟ ਜਾਣਗੇ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕਦੇ ਪਾਪ ਕੱਟਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕੋਈ ਬੁੱਢੇ ਆਦਿ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਹਿਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਭਗਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਵੇਗਾ, ਨਾਸਤਿਕ ਬਣ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਭਗਤੀ ਦੀ ਜਿਵੇਂ ਅੱਗ ਲਗੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਹੈ ਸ਼ੀਤਲਤਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਦੀ ਅੱਗ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਕਿੰਨੀ ਭਾਵਨਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਮਝੋ ਬਦਰੀਨਾਥ ਤੇ ਗਏ, ਮੂਰਤੀ ਦਾ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੋਇਆ ਫੇਰ ਕੀ! ਝੱਟ ਭਾਵਨਾ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਫੇਰ ਬਦਰੀਨਾਥ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਯਾਦ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਪਹਿਲੋਂ ਤੇ ਪੈਦਲ ਜਾਂਦੇ ਸੀ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਮਨੋਕਾਮਨਾ ਪੂਰੀ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਬਾਕੀ ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਿਲਦਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਬਗੈਰ ਵਰਸਾ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਮਿਲੇਗਾ। ਵਰਸਾ ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਹੀ ਮਿਲਣਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਦੇਹਧਾਰੀ ਹਨ। ਵਰਸਾ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਰਚਤਾ ਤੋਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਜੋ ਵੀ ਹਨ ਜੜ੍ਹ ਅਤੇ ਚੇਤਨ ਉਹ ਸਾਰੀ ਹੀ ਰਚਨਾ। ਰਚਨਾ ਤੋਂ ਕਦੇ ਵਰਸਾ ਮਿਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਤੇ ਸੰਗਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਬਚਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਪਤਿਤਪਣ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਦਿ - ਮੱਧ- ਅੰਤ ਦੁੱਖ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਸਾਰੇ ਹਨ ਪਤਿਤ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸਮਝੋ ਕੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਵੱਲ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਵਾਰਾ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਦਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੀ ਖਾਤਰੀ ਕਰੋਗੇ! ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਲਈ ਅੰਗੂਰ ਅੰਬ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹੋ, ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਤੇ ਅਭੇਗਤਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ। ਭਗਤਾਂ ਨੇ ਭੋਗ ਲਗਾਇਆ ਅਤੇ ਵੰਡ ਕੇ ਖਾਧਾ। ਮੈਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਨਾਉਣ। ਪਾਵਨ ਬਣਕੇ ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਓਗੇ। ਮੇਰਾ ਧੰਧਾ ਇਹ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਾਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਵੀ ਮੂਰਲੀ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸਦਾ ਸਮਝੋ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਤੀਰ ਲਗਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਆਪੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਲੈਣਗੇ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਰ ਤਿੱਖਾ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਸਾਇੰਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਿੰਨੀ ਪਾਵਰ ਹੈ। ਬਾਮਬਜ ਆਦਿ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਧਮਾਕਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਸਾਈਲੈਂਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਸਾਇੰਸ ਤੇ ਸਾਈਲੈਂਸ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸ੍ਰਿਸਟੀ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਪਹਿਲਾਂ ਤੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਡਰਾਮੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਵਨ ਵੀ ਬਣਨਾ ਹੀ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਵਿਨਾਸ਼ ਵੀ ਨੂੰਧਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਡਰਾਮੇ ਨੂੰ ਸਮਝ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਜਾਣਾ ਹੈ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਹੈ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੇਹੀ- ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਦੀ ਬੜੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਇਸ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਹੀ ਬਾਬਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਬਾਪ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਤੁਰਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਸਹਿਜ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਬੈਠ ਕੇ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਸੌਖਾ ਹੈ? ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਿੰਨੀਆਂ ਮਾਲਾ ਫੇਰਦੇ ਹਨ, ਰਾਮ - ਰਾਮ ਜਪਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਫਾਇਦਾ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੌਖਾ

ਤਰੀਕਾ ਦਸਦੇ ਹਨ - ਭੋਜਨ ਬਣਾਓ, ਕੁਝ ਵੀ ਕਰੋ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀਨਾਥ ਦਵਾਰੇ ਵਿੱਚ ਭੋਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਮੂੰਹ ਤੇ ਪੱਟੀ ਬਣ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਉਹ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ। ਤੁਸੀਂ ਤੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਹ ਲੋਕੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਭੋਗ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਫੇਰ ਖਾਂਦੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹਨ। ਪਾਂਡੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਇਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਸ਼ਿਵ ਪੁਰਾਣ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਵ - ਪਾਰਵਤੀ, ਸ਼ਿਵ - ਸ਼ੰਕਰ ਸਭ ਮਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸ਼ਾਸਤਰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭਰਤਵਾਸੀਆਂ ਦੀ ਹੈ ਇੱਕ ਗੀਤਾ। ਕ੍ਰਿਸਚਨਾਂ ਦਾ ਬਾਈਬਲ ਇੱਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦਾ ਸ਼ਾਸਤਰ ਹੈ ਗੀਤਾ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਾਲੇਜ ਹੈ। ਨਾਲੇਜ ਹੀ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਨਾਲੇਜ ਪੜ੍ਹਨੀ ਹੈ। ਲੜਾਈ ਆਦਿ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਉਸ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡਾ ਕੋਈ ਕੰਮ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹਾਂ ਯੋਗਬਲ ਵਾਲੇ ਫੇਰ ਬਹੁਬਲ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਕਿਉਂ ਸੁਣੀਏ! ਤੁਹਾਡੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲੜਾਈ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਪੰਜ ਵਿਕਾਰਾਂ ਤੇ ਵਿਜੇ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਲੜਾਈ ਹੈ ਪੰਜ ਵਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ। ਉਹ ਤੇ ਮਨੁੱਖ, ਮਨੁੱਖ ਨਾਲ ਲੜਾਈ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਲੜਾਈ ਲੜਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਸੰਨਿਆਸੀ ਆਦਿ ਸਮਝਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਡਰਿਲ ਆਦਿ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਿਖਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਡਰਿਲ ਹੈ ਹੀ ਇੱਕ। ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ ਹੀ ਯੋਗਬਲ। ਯਾਦ ਦੇ ਬਲ ਨਾਲ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਇਹ 5 ਵਿਕਾਰ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹਨ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਨ ਹੈ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਤੇ ਆਤਮਾ ਹੋ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਆਕੇ ਗਰਭ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੋ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਹੋਇਆ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਕੋਈ ਗਰਭ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਗਰਭ ਮਹਿਲ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਫੇਰ ਰਾਮ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਗਰਭ ਜੇਲ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਤੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਨੂੰ ਦਿਵਯ ਜਨਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਡਰਾਮੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਨਾਮ ਬ੍ਰਹਮਾ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੇਰਾ ਬਣਿਆ ਹੈ ਨਾ। ਅਡੋਪਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਨਾਮ ਕਿੰਨੇ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਨਾਮ ਰੱਖੇ। ਲਿਸਟ ਬਹੁਤ ਵੰਡਰਫੁਲ ਆਈ ਸੀ, ਸੰਦੇਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਸਭ ਨਾਮ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਯਾਦ ਹਨ। ਨਾਮ ਨਾਲ ਤਾਂ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ। ਸਰੀਰ ਦਾ ਨਾਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਸ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਪੁਜਏ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਾਂ ਫੇਰ ਰਾਜ ਕਰਾਂਗੇ। ਫੇਰ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਹੀ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਦੇਵੀਆਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਵੀ ਪੂਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਸਲੀਗ੍ਰਾਮ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਫੇਰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਤੇੜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਦੇਵੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਜਾਕੇ, ਪੂਜਾ ਕਰ ਫੇਰ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰਾ ਵੀ ਰੂਪ ਬਣਾਕੇ, ਖਵਾ ਪਿਲਾਕੇ ਫੇਰ ਮੈਨੂੰ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਠੀਕਰ - ਭੀਤਰ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਦੁਰਦਸ਼ਾ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਗਰੀਬ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਗਰੀਬ ਹੀ ਫੇਰ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਮੁਸ਼ਿਕਲ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਇਤਨਾ ਲੈਕੇ ਕੀ ਕਰਣਗੇ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਬੂੰਦ - ਬੂੰਦ ਨਾਲ ਮਕਾਨ ਆਦਿ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਸਾਡੀ ਇੱਕ ਇੱਟ ਲਗਾ ਦੇਵੇ। ਸਮਝਦੇ ਹੈ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਸੈਨੇ - ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਮਹਿਲ ਮਿਲਣਗੇ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਸੈਨਾ ਢੇਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸੈਨੇ ਦੀਆਂ ਇੱਟਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਮਕਾਨ ਬਣਨਗੇ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ -- ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਓ, ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਹੁਣ ਨਾਟਕ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਬਾਪ ਗਰੀਬ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਬਣਨ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ਦਸਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ, ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਹੈ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰ ਦੇਵੇ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਰਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਜੇ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰੇਗੇ ਉਹ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੌ ਗੁਣਾਂ ਹੋਕੇ ਮਿਲੇਗਾ। ਬਾਬਾ ਕੁਝ ਮੰਗਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਦਾਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਤਰੀਕਾ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਸਭ ਮਿੱਟੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰ ਦੇਵੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲੇਗਾ। ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਦਾ ਵਕਤ ਹੈ। ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਘਰ - ਘਰ ਵਿੱਚ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ -ਕਮ- ਹਸਪਤਾਲ ਖੋਲ੍ਹੋ ਜਿਸ ਨਾਲ ਹੈਲਥ ਅਤੇ ਵੈਲਥ ਮਿਲੇਗੀ। ਇਹ ਹੀ ਮੁੱਖ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਰਾਤ ਦੀ ਕਲਾਸ 12- 3- 68

ਇਸ ਵਕਤ ਤੁਸੀਂ ਗਰੀਬ ਸਧਾਰਨ ਮਾਤਾਵਾਂ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਕੇ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹੋ। ਯੱਗ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਆਦਿ ਵੀ ਮਾਤਾਵਾਂ ਬਹੁਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਪੁਰਸ਼ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹਨ ਜੋ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਮਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਾਰਿਸਪਣੇ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਉਹ ਬੀਜ ਪਾਉਂਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਅਪਣਾ ਜੀਵਨ ਬਣਾਉਂਦੀ ਰਹਿੰਦੀ। ਤੁਹਾਡਾ ਗਿਆਨ ਹੈ ਅਸਲ, ਬਾਕੀ ਹੈ ਭਗਤੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਆਕੇ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਤਾਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਜਰੂਰ ਲੈਣ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਮਾਂ ਵੇਸਟ ਨਾ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕੋਈ ਚੰਗੇ ਪੁਰਸਾਰਥੀ ਹਨ ਕੋਈ ਮੀਡੀਅਮ, ਕੋਈ ਥਰਡ। ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਝੱਟ ਦੱਸ ਦੇਣ - ਤੁਸੀਂ ਫੁਸਟ ਹੋ ਜਾਂ ਸੈਕਿੰਡ ਹੋ ਜਾਂ ਥਰਡ ਹੋ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਥਰਡ

ਕਲਾਸ ਠਹਿਰੇ। ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਜ਼ਰੂਰ ਕਹਿਣਗੇ ਨਾ। ਭਗਵਾਨ ਆਕੇ ਜੇ ਗਿਆਨ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਪਰਾਏ ਲੋਪ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਹੈ, ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਹਾਲੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜਿਸਨੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ ਆਪਣਾ ਕਲਿਆਣ ਕੌਣ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਰੋਜ਼ ਇਸ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਆਕੇ ਬੈਠੇ। ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਡੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਇਹ ਵਰਸਾ ਅਸੀਂ ਜ਼ਰੂਰ ਲਵਾਂਗੇ। ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਸ਼ੌਂਕ ਜ਼ਰੂਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੈਂਟਰਜ਼ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਲਿਖਦਾ ਹਾਂ, ਇੰਨੇ ਵਰ੍ਹੇ ਪੜ੍ਹੇ ਹੋ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਪੜ੍ਹੇ ਕੀ ਹੋ! ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਉਨਤੀ ਤਾਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਉਨਤੀ ਦੇ ਖਿਆਲ ਚਲਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਵਾਣਪ੍ਰਸਥੀ ਹੋ ਨਾ। ਵਾਣਪ੍ਰਸਤੀਆਂ ਦੇ ਵੀ ਆਸ਼ਰਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਵਾਣਪ੍ਰਸਤੀਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਮਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਕਸ਼ ਤਾਂ ਦੱਸ ਦਵੇ। ਵਾਣੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿਵੇਂ! ਪਤਿਤ ਆਤਮਾ ਤੇ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਤੁਸੀਂ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵਾਣਪ੍ਰਸਥ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਵੇਗੇ। ਬਨਾਰਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਰਵਿਸ ਫੇਰ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਾਧੂ ਕਾਸ਼ੀ ਵਾਸੀ ਲਈ ਉੱਥੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵ ਕਾਸ਼ੀ ਵਿਸ਼ਵਨਾਥ ਗੰਗਾ। ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਦਰ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਤਾਲੀ ਵੱਜਦੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਟੂਡੈਂਟ ਹੋ ਨਾ! ਸਰਵਿਸ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹੋ ਪੜ੍ਹਦੇ ਵੀ ਹੋ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਮਨਮਨਾਭਵ ਹੈ। ਪਰ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਝੁਰਮੁਈ ਝਗਮੁਈ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ। ਯਾਦ ਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਵੇਗੀ। ਸਭ ਚਾਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਹਨ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋਵੇ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹੋ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਨੂੰ ਜਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੇਲੇ ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਸੁੱਖ ਸ਼ਾਂਤੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਸਭ ਸੀ। ਸਭ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋਵੇ। ਪ੍ਰਾਈਜ਼ ਵੀ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪੀਸ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਤੇ ਮਾਲਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਭਾਸ਼ਾ, ਇੱਕ ਰਾਜ, ਇੱਕ ਧਰਮ ਸੀ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਅਜਿਹੀ ਦੁਨੀਆਂ ਕਿਸਨੇ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤੀ ਸੀ! ਪੀਸ ਕਿਸਨੇ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤੀ ਸੀ! ਫਾਰਨਰਜ਼ ਵੀ ਸਮਝਣਗੇ ਇਹ ਪੈਰਾਡਾਇਜ਼ ਸੀ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪੀਸ ਤਾਂ ਹੁਣ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਸੀ ਪ੍ਰਭਾਤ ਫੇਰੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਕੱਢੇ। ਜੇ ਸਭ ਦੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਆਵਾਜ਼ ਪਵੇ ਕਿ ਇਹ ਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਨਰਕ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਡਰਾਮੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ਾਇਦ ਦੇਰੀ ਹੈ। ਵੱਡਿਆਂ - ਵੱਡਿਆਂ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਹਾਲੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫੇਰ ਵੀ ਬਾਬਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਸਰਵਿਸ ਚਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ। ਗੁਡਨਾਈਟ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸੰਗਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਕਦੀ ਪਤਿਤਾਂ ਦੇ ਸੰਗ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਸਾਈਲੈਂਸ ਦੇ ਬਲ ਨਾਲ ਇਸ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ।

2. ਡਰਾਮੇ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਕੇ ਹਰਸਿਤ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਆਪਣਾ ਸਭ ਕੁਝ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੁਆਰਾ ਫਰਿਸ਼ਤੇਪਨ ਦਾ ਮੇਕਅਪ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਭ ਦੇ ਸਨੇਹੀ ਭਵ:
ਜੇ ਬੱਚੇ ਸਦਾ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਸੰਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਗ ਦਾ ਰੰਗ ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਜੋ ਹਰੇਕ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਤੇ ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਫਰਿਸ਼ਤੇਪਨ ਦਾ ਮੇਕਅਪ ਆਪੇ ਹੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਮੇਕਅਪ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਦ ਕੋਈ ਕਿਵੇਂ ਦਾ ਵੀ ਹੋਵੇ ਪਰ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮੇਕਅਪ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸੋਹਣਾ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਫਰਿਸ਼ਤੇਪਨ ਦੇ ਮੇਕਅਪ ਨਾਲ ਚਮਕਣ ਲਗੇਗੇ ਅਤੇ ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਮੇਕਅਪ ਸਭ ਦਾ ਸਨੇਹੀ ਬਣਾ ਦਵੇਗਾ।

ਸਲੋਗਨ:- ਬ੍ਰਹਮਚਾਰਿਆ, ਯੋਗ ਅਤੇ ਦਿਵਿਯਗੁਣਾਂ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਹੀ ਅਸਲ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਹੈ।

*****